

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en europæisk arbejdsmarkedsmyndighed

(COM(2018) 131 final — 2018/0064 (COD))

(2018/C 440/21)

Ordfører: **Carlos Manuel TRINDADE**

Anmodning om udtalelse	Rådet, 6.4.2018
	Europa-Parlamentet, 16.4.2018
Retsgrundlag EUF-traktatens	artikel 46, artikel 91, stk. 1, og artikel 304
Kompetence	Sektionen for Beskæftigelse, Sociale Spørgsmål og Unionsborgerskab
Vedtaget i sektionen	19.7.2018
Vedtaget på plenarforsamlingen	20.9.2018
Plenarforsamling nr.	537
Resultat af afstemningen	189/16/29
(for/imod/hverken for eller imod)	

1. Konklusioner og anbefalinger

1.1. Situationen på det grænseoverskridende arbejdsmarked er præget af store problemer for virksomheder, arbejdstagere og medlemsstater, navnlig i form af illoyal konkurrence, social dumping, ulovligheder og svig af forskellig art på skatte- og socialsikringsområdet. De aktuelle problemer forstærkes også af den utilstrækkelige oplysningsindsats over for virksomheder og arbejdstagere, det svage samarbejde mellem medlemmerne og arbejdstilsynenes ringe kapacitet generelt. Skønt der er truffet visse foranstaltninger, har EU-institutionerne, Kommissionens formand, EØSU, arbejdsmarkedets parter og civilsamfundsorganisationerne påpeget, at der skal en større og bedre indsats til for at løse denne situation.

1.2. Kommissionens forslag til forordning om oprettelse af en europæisk arbejdsmarkedsmyndighed (arbejdsmarkedsmyndigheden) er, hvis gennemført korrekt, et vigtigt skridt i den rigtige retning for at forbedre den grænseoverskridende mobilitet, håndhæve den europæiske og nationale lovgivning, fremme samarbejdet mellem de nationale arbejdsmarkedsmyndigheder, forbedre adgangen til tilstrækkelige og aktuelle oplysninger, bekæmpe ulovligheder og styrke det indre marked, forudsat at arbejdsmarkedsmyndigheden respekterer de nationale kompetencer, og medlemsstaterne samarbejder og bakker op herom.

1.3. EØSU støtter Kommissionens initiativ, som skal hjælpe med til at løse problemerne i forbindelse med grænseoverskridende mobilitet. Udvalget bemærker, at Kommissionen stiller forslag om en forordning om oprettelse af en europæisk arbejdsmarkedsmyndighed og understreger, at der på afbalanceret vis er blevet etableret et struktureret samarbejde mellem medlemsstaterne med henblik på at finde innovative løsninger og merværdi for virksomheder, arbejdstagere, nationale myndigheder og arbejdstilsyn under overholdelse af nærhedsprincippet.

1.4. Generelt er EØSU enig i Kommissionens bestræbelser på at forbedre det grænseoverskridende samarbejde og forebygge ulovlig praksis. Helt konkret fremhæver EØSU de dele af forslaget, det er enig i (se punkt 4.1), fremsætter kommentarer (se punkt 4.2) og fremsætter nogle relevante forslag (se punkt 4.3), som forhåbentlig vil blive taget i betragtning, til at gøre den fremtidige arbejdsmarkedsmyndighed mere effektiv.

1.5. EØSU anbefaler Kommissionen at være særligt opmærksom, når den integrerer de respektive organer i den europæiske arbejdsmarkedsmyndighed, så man udnytter de indhøstede erfaringer og know-how, og så man sikrer, at der ingen overlapninger er med andre instrumenter og strukturer, i sidste ende for at sikre, at den europæiske arbejdsmarkedsmyndighed bliver mere effektiv. Det er vigtigt at sikre arbejdsmarkedsmyndighedens uafhængighed gennem tildeling af egne ressourcer, så den kan udføre sine opgaver. EØSU advarer dog mod, at arbejdsmarkedsmyndigheden kan komme i en situation, hvor den har for få ressourcer, hvilket kan bringe dens effektivitet i fare. Samtidig med at man noterer sig disse betænkeligheder, hvoraf nogle vedrører dens lønsomhed, er det således vigtigt at garantere, at myndighedens ressourcer forvaltes ordentligt.

1.6. Blandt de forskellige fremsatte forslag henleder EØSU især opmærksomheden på forslaget vedrørende arbejdsmarkedsparternes deltagelse (se punkt 4.3.3). Det vil være nemmere at finde løsninger på problematikken omkring den grænseoverskridende mobilitet inden for rammerne af en mere aktiv inddragelse af arbejdsmarkedets parter på europæisk, nationalt og sektorielt niveau, og dette er netop målet med EØSU's forslag. EØSU foreslår, at arbejdsmarkedsmyndighedens gruppe af interesserede parter omdannes til et rådgivende råd for arbejdsmarkedsmyndigheden, og at arbejdsmarkedets parter deltagelse heri styrkes.

2. Baggrund

2.1. Arbejdskraftmobiliteten er vokset betydeligt de seneste år. Mellem 2010 og 2017 steg antallet af borgere, der boede og arbejdede i en anden medlemsstat end den, hvor de er statsborgere, fra 8 mio. til 17 mio., og antallet af udstationeringer er vokset med 68 % fra 2010 til 2,3 millioner i 2016. Der er ligeledes over 2 millioner arbejdstagere i vejtransportsektoren, som krydser EU's indre grænser dagligt for at transportere gods eller passagerer ⁽¹⁾.

2.2. Et vigtigt aspekt af den europæiske sociale virkelighed er udbredelsen af fattigdom, som ikke er faldet nævneværdigt og nu berører 23,5 % af befolkningen i EU ⁽²⁾. En del af disse er ikke erhvervsaktive uden fremtidsperspektiver, handicappede, indvandrere fra tredjelande, romaer og hjemløse, hvoraf nogle bor i en anden medlemsstat end den, de er født i, og som kunne have nemmere ved at finde løsninger, hvis de grænseoverskridende arbejdsmarkeder fungerede mere effektivt, da det ville åbne op for flere beskæftigelsesmuligheder.

2.3. EU-institutionerne har givet udtryk for deres holdning til spørgsmålet om arbejdskraftens mobilitet. Kommissionen erkender, at der stadig er »betæneligheder med hensyn til overholdelse og virkningsfuld og effektiv håndhævelse af EU-reglerne, hvilket risikerer at skade tilliden til og retfærdigheden i det indre marked. Betænelighederne er navnlig kommet til udtryk i forbindelse med mobile arbejdstagere, som er sårbare over for misbrug, eller hvis rettigheder tilsidesættes, samt virksomheder, der opererer i et usikkert eller uklart erhvervs klima og på ulige konkurrencevilkår« ⁽³⁾. Europa-Parlamentet peger på »behovet for både at styrke kontrol og koordinering mellem medlemsstaterne og foretaget af disse, herunder gennem øget udveksling af oplysninger mellem arbejdstilsynene, og aktivt at støtte udøvelsen af retten til fri bevægelighed« ⁽⁴⁾. Rådet understreger »behovet for at forbedre det administrative samarbejde og udvikle udveksling af bistand og oplysninger som led i bekæmpelsen af svig i forbindelse med udstationering af arbejdstagere og samtidig fremhævet betydningen af klare og gennemsigtige oplysninger til tjenesteudbydere og arbejdstagere« ⁽⁵⁾.

2.4. I sin tale om Unionens tilstand den 13. september 2017 sammenfattede formanden Jean-Claude Juncker EU-institutionernes holdning om, at »det er vores pligt at sikre, at alle EU's regler om arbejdskraftmobilitet håndhæves på en retfærdig, enkel og effektiv måde af et nyt europæisk tilsyns- og håndhævelsesorgan. Det er absurd at have en banktilsynsmyndighed til at overvåge anvendelsen af bankstandarder, men ingen fælles arbejdsmarkedsmyndighed til at sikre retfærdigheden i det indre marked« ⁽⁶⁾.

2.5. EØSU har også afgivet en række udtalelser ⁽⁷⁾ om dette emne.

2.6. Selv om der i de seneste år er vedtaget en række initiativer og forslag for at fremme en retfærdig arbejdskraftsmobilitet, har anvendelsen og kontrollen heraf været utilstrækkelig.

2.7. Den nuværende situation, der præges af misbrug og ulovlig praksis i nogle medlemsstater, har på sin vis at gøre med populisme og har pustet til de antieuropæiske følelser og den stigende protektionisme, der i de seneste år har bredt sig i mange medlemsstater.

2.8. På denne baggrund står det klart, at rettighederne i EU's charter om grundlæggende rettigheder ikke bliver overholdt, navnlig artikel 15, 16, 21, 29, 31, 34, 35 og 45.

⁽¹⁾ SWD(2018) 68 final, s. 7.

⁽²⁾ Andel af befolkningen i risiko for fattigdom eller social udstødelse, 2016 (Eurostat 2018).

⁽³⁾ COM(2018) 131 final, s. 1.

⁽⁴⁾ COM(2018) 131 final, s. 1 og 2, 2015/2255(INI), 2013/2112(INI), 2016/2095(INI).

⁽⁵⁾ COM(2018) 131 final, s. 2.

⁽⁶⁾ Talen om Unionens tilstand 2017 findes på: https://ec.europa.eu/commission/priorities/state-union-speeches/state-union-2017_da

⁽⁷⁾ EUT C 75 af 10.3.2017, s. 81; EUT C 264 af 20.7.2016, s. 11; EUT C 345 af 13.10.2017, s. 85; EUT C 197 af 8.6.2018, s. 45.

2.9. I øvrigt var det navnlig erkendelsen af denne situation, som førte til proklamationen af den europæiske søjle for sociale rettigheder, der har til formål at sikre borgerne »lige muligheder og adgang til arbejdsmarkedet, rimelige arbejdsvilkår og social beskyttelse og inklusion«⁽⁸⁾.

2.10. EU-institutionernes beskrivelse af situationen er i tråd med de advarsler og den kritik, som de europæiske arbejdsmarkedsparter, fagforeninger og virksomheder samt flere nationale myndigheder har fremført gennem årene med krav om politikker for at imødegå dette fænomen.

2.11. Det erkendes, at der er betydelige forskelle mellem medlemsstaterne imellem med hensyn til arbejdstilsynenes beføjelser og ressourcer, og i mange tilfælde er der færre inspektører end anbefalet af ILO⁽⁹⁾. Endvidere er nedgangen i de midler, der er afsat til arbejdstilsynet, de sproglige vanskeligheder og de forskellige digitaliseringsniveauer et udtryk for det ringe kendskab til vilkårene for arbejdstagernes grænseoverskridende mobilitet, hvilket har gjort det nødvendigt at iværksætte tiltag på EU-plan og yde bistand til medlemsstaterne, således at de kan afhjælpe disse mangler og blive mere effektive og proaktive i samarbejdet og frivilligt bakke op om fælles initiativer.

2.12. Resultaterne af de offentlige onlinehøringer⁽¹⁰⁾ og de interne høringer viser, at der er mangler, især i form af utilstrækkelig bistand og vejledning til enkeltpersoner og virksomheder i grænseoverskridende situationer, herunder ufuldstændige eller sparsomme oplysninger, der er tilgængelige for borgerne om deres rettigheder og pligter, en utilstrækkelig grad af samarbejde og koordinering mellem de nationale offentlige myndigheder samt ineffektiv anvendelse og overholdelse af reglerne. Målrættede høringer gav varierende resultater. Størstedelen af respondenterne støttede oprettelsen af en ny myndighed, som skal forbedre samarbejdet mellem medlemsstaterne ved at lette udvekslingen af oplysninger og god praksis. Samtidig fremhævede respondenterne, at den nye myndighed fuldt ud bør respektere traktatbaserede nationale beføjelser og ikke pålægge yderligere indberetningskrav. Der var også kritiske røster om mulige overlapninger med de eksisterende administrative strukturer.

3. Generelle bemærkninger

3.1. EØSU støtter Kommissionens bestræbelser på at bekæmpe ulovligheder og svig i forbindelse med grænseoverskridende mobilitet. I den forbindelse er oprettelsen af en europæisk arbejdsmarkedsmyndighed en direkte forlængelse af de politiske retningslinjer fra juli 2014 om opbygningen af et mere socialt Europa.

3.2. EØSU er enig med Kommissionen i, at der er behov for et effektivt samarbejde mellem de nationale myndigheder og for en fælles administrativ indsats for at forvalte det stadig mere europæiske arbejdsmarked og for gennem den europæiske arbejdsmarkedsmyndighed, såfremt en sådan etableres med et klart mandat, der respekterer nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, på en retfærdig, enkel og effektiv måde at kunne imødegå større udfordringer inden for grænseoverskridende mobilitet⁽¹¹⁾.

3.3. EØSU deler Kommissionens opfattelse, at »arbejdskraftmobilitet på tværs af grænserne i EU gavner enkeltpersoner, økonomier og samfund som helhed«, og at fordelene herved »afhænger af klare, retfærdige og effektivt håndhævede regler om arbejdskraftmobilitet på tværs af grænserne og koordinering af de sociale sikringsordninger«⁽¹²⁾.

3.4. Efter at have analyseret Kommissionens forslag er EØSU kommet til den konklusion, at det er i overensstemmelse med nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, aftalen mellem Europa-Parlamentet og Rådet om strømlining af decentraliserede EU-agenturer og princippet om bedre lovgivning, og at det foreslåede initiativ hænger godt sammen med platformen om sort arbejde.

⁽⁸⁾ COM(2017) 250, s. 4.

⁽⁹⁾ I overensstemmelse med ILO's konvention nr. 81 bør der være 1 inspektør pr. 10 000 arbejdstagere på industrilandenes markeder (ILO, 297. møde, november 2006).

⁽¹⁰⁾ COM(2018) 131 final.

⁽¹¹⁾ Kommissionen oprems disse udfordringer som følger: Tilfælde af social dumping, manglende overholdelse af gældende lovgivning og svigagtig praksis i grænseoverskridende situationer; utilstrækkelige oplysninger, bistand og vejledning til arbejdstagere og arbejdsgivere i grænseoverskridende situationer om deres rettigheder og pligter; utilstrækkelig adgang til og deling af oplysninger mellem de nationale myndigheder med ansvar for forskellige aspekter af arbejdskraftmobilitet og koordinering af de sociale sikringsordninger; nationale myndigheders utilstrækkelige beføjelser til at tilrettelægge samarbejdet med myndigheder på tværs af grænserne; svage eller ikke eksisterende mekanismer med henblik på fælles håndhævelsesaktiviteter på tværs af grænserne; mangel på en specifik grænseoverskridende mekanisme for mægling mellem medlemsstaterne til dækning af alle aspekter af arbejdskraftmobilitet og koordinering af de sociale sikringsordninger.

⁽¹²⁾ COM(2018) 131 final.

3.5. EØSU mener, at Kommissionens valg af en praktisk løsning med oprettelse af et nyt agentur baseret på samarbejde mellem medlemsstaterne og med udnyttelse af de eksisterende strukturer er den bedst egnede blandt de forskellige overvejede muligheder⁽¹³⁾, og at den i den nuværende situation imødekommer de eksisterende behov. Udvalget er også enig med Kommissionen i, at oprettelsen af arbejdsmarkedsmyndigheden via en forordning, i fald den vedtages, giver størst kan give større retssikkerhed og derfor er den mest hensigtsmæssige fremgangsmåde.

3.6. EØSU mener, at oprettelsen af arbejdsmarkedsmyndigheden med det rette samarbejde mellem og støtte fra alle medlemsstaterne kan afhjælpe de alvorlige mangler, der er beskrevet ovenfor. EØSU understreger, at arbejdsmarkedsmyndigheden bør fokusere på arbejdstagernes mobilitet, gennemførelse af reglerne, bekæmpelse af ulovligheder og styrkelse af det indre marked gennem et forstærket grænseoverskridende samarbejde mellem medlemsstaterne. Jo mere arbejdsmarkedsmyndigheden koncentrerer sig om sin mission uden at miste sine mål af syne, desto bedre vil den kunne undgå eventuelle fejlagtige eller negative fortolkninger af dens relevans.

3.7. EØSU støtter generelt Kommissionens forslag til forordning, især hvad angår mål (artikel 2), opgaver (artikel 5), oplysninger om arbejdskraftmobilitet på tværs af grænserne (artikel 6), adgang til arbejdskraftmobilitetstjenester på tværs af grænserne (artikel 7), samarbejde og udveksling af oplysninger medlemsstaterne imellem (artikel 8) og samarbejde i tilfælde af forstyrrelser på arbejdsmarkedet på tværs af grænserne (artikel 14), fordi arbejdsmarkedsmyndigheden hermed får nogle beføjelser, der kan bidrage til at garantere overholdelsen af arbejdsmæssige og sociale rettigheder på lige vilkår i værtslandet, bekæmpelsen af social dumping, sund konkurrence mellem virksomheder og bekæmpelsen af svig inden for grænseoverskridende mobilitet, hvilke er problemer, som medlemsstaterne ikke kan løse alene.

3.8. Efter EØSU's mening bortvejrer disse mål og opgaver den legitime tvivl om arbejdsmarkedsmyndighedens funktioner og rolle.

3.9. EØSU er af den opfattelse, at arbejdsmarkedsmyndigheden har alle forudsætningerne for at kunne udføre et positivt arbejde, idet den vil bidrage til at yde effektiv driftsmæssig og teknisk støtte til bekæmpelse af ulovligheder, misbrug og svig i forbindelse med arbejdskraftmobilitet. Garantien for håndhævelsen af arbejdstagernes og borgernes ret til ligebehandling og adgang til beskæftigelsesmuligheder og socialsikring vil blive sikret gennem formidling af relevante oplysninger og tjenester til arbejdstagere og arbejdsgivere, informationsudveksling mellem de nationale myndigheder, gennemførelse af fælles og samordnede inspektioner samt samarbejde i tilfælde af grænseoverskridende tvister og forstyrrelser på arbejdsmarkedet såsom omstrukturering af virksomheder, der berører flere medlemsstater.

3.10. Det er EØSU's håb, at arbejdsmarkedsmyndigheden vil inspirere og opmuntre til at øge de nationale myndigheders kapacitet, især med hensyn til arbejdstilsyn og personale samt information og rådgivning for at hjælpe de europæiske virksomheder og arbejdstagere med at få overblik over, hvilke regler der finder anvendelse i grænseoverskridende situationer.

3.11. EØSU henleder opmærksomheden på betydningen af de nye arbejdsformer, som er fulgt med de teknologiske og digitale innovationer i virksomhederne og på arbejdsmarkedet, og som helt naturligt også påvirker den grænseoverskridende mobilitet. Arbejdsmarkedsmyndigheden bør derfor også tage hensyn til denne nye virkelighed.

3.12. EØSU håber, at man gennem koncentrationen af erfaringer, kapacitet og opgaver og det samarbejde, som arbejdsmarkedsmyndigheden skal være en del af, vil undgå dobbeltarbejde og uklarhed og opnå de potentielle synergier, idet den:

3.12.1. vil indgå i flere eksisterende strukturer, herunder især Den Europæiske Beskæftigelsestjeneste (Eures), Det Faglige Udvalg for arbejdskraftens Frie Bevægelighed, ekspertudvalget for udstationering af arbejdstagere, det tekniske udvalg, revisionsudvalget og forligsudvalget under Den Administrative Kommission for Koordinering af Sociale Sikringsordninger og Den Europæiske Platform til Bekæmpelse af Sort Arbejde

3.12.2. skal samarbejde med de eksisterende europæiske agenturer på det arbejdsretlige område, Cedefop⁽¹⁴⁾, Det Europæiske Erhvervsuddannelsesinstitut (ETF)⁽¹⁵⁾, Det Europæiske Arbejds miljøagentur (EU-OSHA)⁽¹⁶⁾, Eurofound⁽¹⁷⁾, Den Administrative Kommission for Koordinering af Sociale Sikringsordninger og Det Rådgivende Udvalg for Arbejdskraftens Frie Bevægelighed.

⁽¹³⁾ SWD(2018) 68 final og SWD(2018) 69 final, kapitel B.

⁽¹⁴⁾ Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse.

⁽¹⁵⁾ Det Europæiske Erhvervsuddannelsesinstitut.

⁽¹⁶⁾ Det Europæiske Arbejds miljøagentur.

⁽¹⁷⁾ Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene.

3.12.3. EØSU ser frem til og håber, at denne integration og det øgede samarbejde vil være et reelt fremskridt for effektiviteten, og at den gode praksis og det igangværende arbejde på disse områder ikke bliver svækket. EØSU henleder opmærksomheden på de gode eksempler i Benelux-landene og succesen med platformen til bekæmpelse af sort arbejde og indførelsen af det europæiske ID-kort i bygge- og anlægssektoren, der så vidt muligt bør opretholdes og udbredes til andre sektorer, og håber, at disse kompetencer vil føre til, at der tages andre innovative initiativer af samme art. Et eksempel på denne type innovative initiativer er det europæiske socialsikringsnummer, der skal indføres efter den igangværende ajourføring af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger⁽¹⁸⁾ og udførelsen af arbejdet med elektronisk udveksling af oplysninger vedrørende socialsikring (EESSI).

3.13. EØSU understreger betydningen af, at arbejdsmarkedsparterne ifølge forslaget (artikel 24) inddrages i arbejdsmarkedsmyndighedens funktionsmåde og ledelse. EØSU påpeger dog, at denne inddragelse er helt utilstrækkelig i den forelagte form. Forhåbentlig vil denne inddragelse føre til en egentlig merværdi i løsningen af de konkrete problemer for arbejdstagernes mobilitet.

3.14. EØSU mener, at arbejdsmarkedsmyndigheden bør respektere nærhedsprincippet og ikke kunne gribe ind i arbejdsmarkedets funktion i medlemsstaterne, herunder især deres arbejdsmarkedsordninger og ordninger for kollektive overenskomstforhandlinger, arbejdsmarkedets parter uafhængighed og arbejdstilsynenes virksomhed.

4. Særlige bemærkninger

4.1. EØSU understreger og støtter følgende:

4.1.1. Fremme af fælles inspektioner i samordning med de nationale myndigheder, når der forekommer overtrædelser, svig eller misbrug, men disse skal foregå i overensstemmelse med lovgivningen i de pågældende medlemsstater. Disse inspektioner bør gennemføres på frivilligt grundlag for at respektere medlemsstaternes kompetencer. Man må dog huske på, at en medlemsstats eventuelle manglende deltagelse — som altid bør begrundes — kan gå ud over effektiviteten af arbejdsmarkedsmyndighedens indsats.

4.1.2. Arbejdsmarkedsmyndigheden kan ikke tage initiativ til gennemførelse af fælles og samordnede inspektioner, som henhører under de nationale myndigheder, men den kan foreslå medlemsstaterne, at der udføres en inspektion, når den får nys om lovovertrædelser, misbrug eller grænseoverskridende svig.

4.1.3. Arbejdsmarkedsmyndigheden får ansvaret for den europæiske portal for jobmobilitet, som er tilknyttet den fælles digitale portal, der indgår i informationssystemet for det indre marked (IMI) og systemet til elektronisk udveksling af oplysninger vedrørende socialsikring (EESSI-systemet).

4.1.4. Arbejdsmarkedsmyndighedens anerkendelse og bifald af arbejdsmarkedsparternes uafhængighed og ret til frie overenskomstforhandlinger og navnlig den rolle, som deres aktive deltagelse spiller for virkeliggørelsen af dens mål.

4.1.5. Arbejdsmarkedsmyndighedens støtte til fagforeninger og virksomheder — især når det gælder oplysninger og teknisk støtte og i tilfælde af grænseoverskridende arbejdsmarkedskonflikter — er meget vigtig, og det erkendes således, at de spiller en central rolle i håndtævelsen af lovgivningen.

4.1.6. Arbejdsmarkedsmyndighedens funktion som mægler i konflikter mellem de nationale myndigheder, især i tvister om socialsikring, bør præciseres.

4.1.7. De nationale forbindelsesofficerers kontakt med medlemsstaterne vil uden tvivl betyde, at arbejdsmarkedsmyndighedens kan arbejde mere effektivt. Dog bør rammerne for deres funktionelle forbindelse med deres hjemlande — ikke kun med myndighederne, men også med de nationale arbejdsmarkedsparter — afklares.

4.1.8. Det er vigtigt at sikre arbejdsmarkedsmyndighedens uafhængighed gennem tildeling af egne ressourcer, så den kan udføre sine opgaver. EØSU advarer dog mod, at arbejdsmarkedsmyndigheden kan komme i en situation, hvor den har for få ressourcer, hvilket kan bringe dens effektivitet i fare. Der stilles også spørgsmålstegn ved myndighedens lønsomhed, og det er derfor vigtigt at sikre, at dens ressourcer forvaltes ordentligt.

⁽¹⁸⁾ EUT L 166 af 30.4.2004, s.1, korrigendum EUT L 200 af 7.6.2004, s. 1.

4.2. EØSU bemærker følgende om de opgaver, som tildeles arbejdsmarkedsmyndigheden:

4.2.1. Arbejdsmarkedsmyndigheden vil gennem mægling kunne løse tvister mellem de nationale myndigheder i forbindelse med arbejdstagernes mobilitet og koordinering af de sociale sikringsordninger på anmodning af og efter aftale med medlemsstaternes nationale myndigheder.

4.2.2. En sådan mægling må dog ikke fratage nogen af de berørte parter muligheden for at indgive klage til de kompetente domsmyndigheder.

4.2.3. Det er nødvendigt at præcisere arbejdsmarkedsmyndighedens relationer til og samarbejde med agenturer og andre EU-organer, der beskæftiger sig med arbejdsmarkedsspørgsmål og overholdelsen og anvendelsen af lovgivningen.

4.2.4. Oprettelsen af arbejdsmarkedsmyndigheden må ikke påføre virksomheder og arbejdstagere ekstra administrative omkostninger.

4.3. Med henblik på opfyldelsen af de bagvedliggende mål med oprettelsen af arbejdsmarkedsmyndigheden foreslår EØSU, at der i forslaget til forordning indføres følgende:

4.3.1. Medlemsstaternes forpligtelse til at samarbejde med arbejdsmarkedsmyndigheden ved at stille oplysninger og bistand til rådighed og give adgang til nationale databaser vedrørende lovgivning, socialsikring og skattespørgsmål skal præciseres. Det bør også afklares, hvordan udgifterne skal deles mellem de forskellige medlemsstater, især når det gælder fælles inspektioner.

4.3.2. Arbejdsmarkedsmyndigheden bør bidrage til at udrydde svig gennem et tæt samarbejde med Europol og Eurojust, hvor det er relevant.

4.3.3. Forordningens artikel 24 om inddragelse af arbejdsmarkedets parter, som er klart utilstrækkelig, bør ændres på følgende måde:

- i stedet for den såkaldte »gruppe af interesserede parter« bør der i tilknytning til arbejdsmarkedsmyndigheden oprettes et rådgivende råd for arbejdsmarkedsmyndigheden
- ud over det allerede fastsatte i denne artikel bør det være dette råds opgave at afgive udtalelse om forretningsplanen for hele mandatperioden samt det pågældende år, om aktivitetsrapporten og bestyrelsens forslag til udnævnelsen af den administrerende direktør
- rådet bør bestå af 17 medlemmer: 12 fra arbejdsmarkedets parter i EU (inkl. de vigtige sektorer inden for byggesektoren, landbruget og transportsektoren), 3 fra Kommissionen, bestyrelsesformanden, som skal være formand for det rådgivende råd, samt den administrerende direktør
- rådet bør mødes mindst tre gange om året.

4.3.4. Arbejdsmarkedsmyndigheden bør oprette en database og ajourføre den med oplysninger indgivet af medlemsstaterne om alle virksomheder, der begår ulovlige handlinger i forbindelse med grænseoverskridende mobilitet.

4.3.5. Arbejdsmarkedsmyndigheden bør inddrages i indførelsen af det europæiske socialsikringsnummer, selv om initiativretten på dette område ligger hos Kommissionen.

4.3.6. Arbejdsmarkedsmyndigheden bør hvert år udarbejde en årsrapport om situationen for den grænseoverskridende mobilitet med en vurdering af risici og muligheder, især i de mest udsatte geografiske områder og/eller sektorer.

Bruxelles, den 20. september 2018.

Luca JAHIER
Formand
for Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg

BILAG

Følgende ændringsforslag opnåede mindst en fjerdedel af stemmerne, men blev forkastet under debatten (forretningsordenens artikel 39, stk. 2):

Punkt 1.1.

Ændres som følger:

1.1. *Situationen på det grænseoverskridende arbejdsmarked er præget af store problemer for virksomhederne, for arbejdstagere og medlemsstaterne, navnlig i form af illoyal konkurrence, ~~social dumping~~, ulovligheder og svig af forskellig art på skatte- og socialsikringsområdet. De aktuelle problemer forstærkes også af den utilstrækkelige oplysningsindsats over for virksomheder og arbejdstagere, det svage samarbejde mellem medlemmerne og arbejdstilsynenes ringe kapacitet generelt. Skønt der er truffet visse foranstaltninger, har EU-institutionerne, Kommissionens formand, EØSU, arbejdsmarkedets parter og civilsamfundsorganisationerne påpeget, at der skal en større og bedre indsats til for at løse denne situation.*

Afstemningsresultat:

For: 93

Imod: 124

Hverken for eller imod: 13

Punkt 3.7.

Ændres som følger:

3.7. *EØSU støtter generelt Kommissionens forslag til forordning, især hvad angår mål (artikel 2), opgaver (artikel 5), oplysninger om arbejdskraftmobilitet på tværs af grænserne (artikel 6), adgang til arbejdskraftmobilitetstjenester på tværs af grænserne (artikel 7), samarbejde og udveksling af oplysninger medlemsstaterne imellem (artikel 8) og samarbejde i tilfælde af forstyrrelser på arbejdsmarkedet på tværs af grænserne (artikel 14), fordi arbejdsmarkedsmyndigheden hermed får nogle beføjelser, der kan bidrage til at garantere overholdelsen af arbejdsmæssige og sociale rettigheder på lige vilkår i værtslandet, bekæmpelsen af ulovlig praksis ~~social dumping~~, sund konkurrence mellem virksomheder og bekæmpelsen af svig inden for grænseoverskridende mobilitet, hvilke er problemer, som medlemsstaterne ikke kan løse alene.*

Afstemningsresultat:

For: 96

Imod: 121

Hverken for eller imod: 11
